

Undervisningsminister, at det ikke var hans Agt at forelægge noget af de Forslag, som den store Skolekommission har udarbejdet til Forbedring af vort Skolevæsen. Dette beklager jeg i allerhøjeste Grad. Det siges, at vi har ikke for Tiden Raad til at forbedre vort Skolevæsen; men de Forbedringer, der skulde foretages, er i væsentlig Grad Forbedringer ude omkring i Landkommunerne, hvor vort Skolevæsen staar ringest, og jeg tror nu ikke, Landbruget er saa daarligt stillet, at det ikke vilde kunne bære de Udgifter, som vilde være forbundet med en Forbedring af vort Skolevæsen ude paa Landet. Jeg tror endogsaa, at Landbruget i Øjeblikket er ret taaleligt stillet; de mange Biler, Landboerne har Raad til at anskaffe sig, vidner jo noget om en vis Velstand indenfor vort Landbrug. Og jeg tror paa den anden Side ikke, vi har Raad til at lade være med at give vore Børn en bedre Uddannelse; det kommer jo hele Samfundet til gode paa en anden Maade, naar man giver Børnene og de unge en god Uddannelse. Vi skulde ikke gerne i saa Henseende staa tilbage for de sønderjydske Landsdele. Men det maa med Beklagelse siges, at Skoleforholdene i de sønderjydske Landsdele stiller sig meget bedre end i den øvrige Del af vore Landkommuner. Der nede har de Heldagsskole og Hverdagsskole i hvert Fald i de øverste Klasser, og de har et rent skolemæssigt Tilsyn. Selv nede i Tyskland, hvor Forholdene nu er saa fortvivlede, har man bevaret en Skoleordning med Hverdagsundervisning ude paa Landet. Skulde vi da være saa slet stillet her hjemme, at vi under de Forhold, hvorunder vi lever, ikke skulde have Raad til at give vore Børn en god Undervisning? Jo, det tror jeg, vi har, og derfor beklager jeg i meget høj Grad, at den højtærede Undervisningsminister, som selv har været Medlem af Kommissionen, ikke vil være med til at forelægge noget af de Forslag, som Kommissionen har udarbejdet til Forbedring af vort Skolevæsen.

Jeg skal ikke komme ind paa politiske Spørgsmaal, men vil gerne sige, at de Taler, der har lydt fra forskellige Medlemmer af Partiet Venstre, har været meget nedstemmende, særlig for den arbejdende Befolkning. Det ærede Medlem Hr. Sten-gaard-Kirkegaard krævede, at vi skulde have en længere Arbejdstid, at vi skulde bort fra 8 Timers Arbejdsdagen, at vi skulde bort fra den Fond, hvorefter der kan gives ekstraordinær Understøttelse; han krævede, at de frie Kræfters Spil uhindret skulde raade her i Landet, og

han hævdede, at Samfundet ikke har noget som helst Ansvar for, om de enkelte her i Samfundet kan skaffe sig Erhverv eller ikke. Det er nu hans Samfundsopfattelse, men den er meget trist, synes jeg, det er i hvert Tilfælde meget trist for Arbejderbefolkningen, at man er saaledes sindet paa det Partis Side. Det ærede Medlem Hr. Rudfeld var ængstelig for, at man, hvis det skulde komme til en Nedskrivning af Skatten, skulde begynde at nedskrive de indirekte Skatter og ikke skulde tage de direkte Skatter med, han vilde stærkt pointere, at man skulde først og fremmest skære ned paa de direkte Skatter. Saadan er Venstres Syn paa Beskatningen nu til Dags; men saaledes var Venstres Syn paa Beskatningen ikke før i Tiden. Det ærede Medlem Hr. Rahbek vilde minde om, at naar der skulde skæres ned paa Udgifterne i det hele taget, maatte man ikke glemme at skære ned paa de sociale Udgifter, og det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen udtalte sig meget skarpt for, at man skulde skære ned paa Funktionærernes Lønninger. Det er saaledes en meget kold og klam Vind, der blæser fra den Kant mod Arbejderklassen.

Man forlanger af den store Arbejderklasse Sparsommelighed. Det er navnlig det ærede Medlem Hr. Korsgaard, der har stillet dette Krav om Sparsommelighed til den store brede Befolkning. Jeg vilde mene, at der var andre Klasser i vort Samfund, til hvem man med større Ret kunde stille Kravet om Sparsommelighed. Der er de Folk, som lever i Overflod og har i Overflod, lad dem først og fremmest spare. Men det er Ironi at komme og sige til den store brede Arbejderbefolkning, hvoraf mange bor i de alleruleste Lejligheder og har meget smaa Indtægter, som de har meget ondt ved at slaa sig igennem med: Det er jer, der skal spare, for at Kronen kan komme op og der kan blive Balance i vort Statsregnskab og i vore kommunale Regnskaber.

Men det er jo ikke saa mærkeligt, at saadanne Røster nu lyder fra Venstre, thi Venstre klæber sig nu saa tæt op ad det konservative Folkeparti, som de kan. Det er ligefrem rørende at høre de Forsikringer, der fra Repræsentanter fra de to Partier er givet om, at de vil gaa forenede ud i Valgkampen, og at de vil forenes i Arbejdet i Fremtiden. Men saa ved ogsaa nok den store brede Befolkning, hvad de kan vente af det fremtidige Arbejde, hvis de to Partier skulde blive Flertal i dette høje Ting. I sidste Trediedel af forrige Aarhundrede